

Kr. Derimod er der en Forskjel i den Maade, hvorpaa den Sum, der da bliver bevilget, skal anvendes, og denne Forskjel gaar igjennem Ændringsforslagene Nr. 129 og 130. Jeg gjør udtrykkelig opmærksom paa, at der her ikke er Forskjel mellem, hvormeget man vil bevilge. Der er ikke Spørgsmaal om, at det Mindretal, der stiller Ændringsforslaget under Nr. 129, vil i og for sig bevilge mere end det Mindretal, der stiller Ændringsforslaget under Nr. 130. Hvad enten det ene eller det andet Forslag vedtages, bliver Bevillingen det samme Beløb iaar og de følgende Aar — den bliver bestandig de 1,200,000 Kr. Men Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa at fastsætte Anvendelsen af de saaledes bevilgede Summer. Der er jo heller ikke Tale om, som de ærede Medlemmer ville se, at det ene Forslag gaar ud paa blot iaar at bevilge en større Sum end det andet. Begge Forslag gaar ogsaa ud paa iaar af disse 1,200,000 Kr. at anvende den samme Sum, men det, som Forslaget gaar ud paa, er at bestemme Prisen paa det Materiel, som kan anstafes for disse Bevillinger, altsaa bestemme, hvor dyrt, eller af hvad Art det Materiel skal være, der kan anstafes efter disse Bevillinger, som forøvrigt Alle ere enige om, ikke bør være over 1,200,000 Kr. (Afbrydelse af Berg.). Ja, jeg forudsætter, at det dog vedbliver at være den sædvanlige Bevilling. I saa Henseende ere begge Mindretallene — altsaa det sædvanlige Flertal under Nr. 3 — enige om at fraraade eller modsætte sig, at Bevillingen anvendes til et stort Pantserfisk, idet man ikke kan erkjende det for ønskeligt, at en saa betydelig Bærdi famles i et enkelt Skib, det vil sige, at en Bærdi paa over 5 Millioner Kr. sættes paa en enkelt Kjøb og altsaa risikeres under Et. Denne finansielle Betragtning leder os til at modsætte os dette Forslag, som vi tro overstiger vore finansielle Kræfter. Det er den Hovedbetragtning, jeg paa den ene Side her skal fremhæve, idet jeg ikke anser det for nødvendigt nu at komme tilbage til de mange militære Betragtninger, som saa ofte have været fremsatte her i Salen med Hensyn til Anskaffelse af Krigsmateriel, som jeg overhovedet tror, det er en Fordel at komme saa lidt ind paa som muligt, da det jo er den finansielle Betragtning, det her kommer an paa. Den Sum, der bliver tilovers, paatænkes anvendt forskjellig af disse to Mindretal, idet Mindretallet under Nr. 130, det vil sige det Mindretal, som stiller Ændringen Nr. 130, vil indskrænke denne Bevilling til kun at kunne anvendes til mindre Fartøier. Paa anden Maade tror jeg ikke, Ændringsforslaget vil kunne forstaaes — saaledes vil det ialtsald virke — idet den samlede Sum, som dette Materiel, disse Fartøier maa koste, der maa anstafes for Bevillingen, ikke maa overstige $1\frac{1}{4}$ Million Kroner.

Det er Noget, som vi fra vor Side ikke hade anset for rigtig, idet vi meget vel kunne erkjende det Uheldige i, at gaa til Bygningen af et stort Pantserfisk, men dog ikke tør paatage os Ansvar for at binde Administrationen saaledes, at den absolut indskrænkes til kun at bygge Kanonbaade eller ganske smaa Fartøier. Der er jo foruden saadanne Pantserfiske og ganske smaa Skibe, Skibe, som man ikke kan negte ville have Betydning for vor Flaade, og som fuldstændig vel passe for vore finansielle Kræfter, baade upanstruede Skibe og ogsaa Torpedofiske af samme Art som det Torpedofisk, der blev bygget ifølge Bevillingen i 1877—78, eller Kanonbaade; men hvilken af disse Typer Administrationen ønsker at faa ind paa, det er en Ting, som vi ikke tro, det er rigtig fra Repræsentationens Side at blande sig i, idet vi ikke tro, at Repræsentationen paa dette rent administrative Omraade bør lægge Administrationen Hindringer i veien, som den maaste dog efter vor Mening ikke er istand til fuldstændig saglig at begrunde. Det, vi kunne finansielt begrunde, og i saa Henseende anse for rigtig, er, at man ikke gaar til en saa betydelig Nybygning som et stort Pantserfisk; men iøvrigt tro vi, at man bør lade Administrationen have saamegen Frihed, at den indenfor denne Grænse kan anstafte, hvad den selv anser for rigtig. Den Række af Ændringsforslag, som derefter kommer, Nr. 131, 132, 133, 134 og den hele lange Række Ændringsforslag fra Nr. 135—145, er lutter Nedsættelser, der ere begrundede i et almindeligt Skjøn, dels med Hensyn til, hvad der tidligere er bemærket, dels med Hensyn til et finansielt Skjøn om, hvad der uden Ulempe kan bespares med det Formaal at tilveiebringe den Nedsættelse, som vi have anset det for nødvendigt, at der tilveiebringes iaar for at faae det Lavmaal af Udgifter, som jeg begyndte med at fremsætte for Thinget, at man maatte naae. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa disse Forslags Detailler. Derimod skal jeg omtale tvende Ændringsforslag, der ere stillede vedrørende Navigationsstolerne. Der er med Hensyn hertil stillet Ændringsforslag under Nr. 147, 148 og 149. Nu skal jeg strax sige, at Ændringsforslaget under 149 forstaaer jeg ikke Motiveringen af; det er jo stillet af et enkelt Medlem og med en Bemærkning i Betænkningen, som jeg ikke er istand til at fatte, og som jeg antager, at det ærede Medlem selv vil forklare. Jeg skal derfor ikke nu tage Hensyn til dette Ændringsforslag, men kun til de tvende andre. Det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget med Undtagelse af 4 Medlemmer, Ændringsforslaget Nr. 147, gaar ud paa at indsætte Ordet „indtil“ foran 14,000 Kr. og derigjennem betegne, at man ønsker en anden Anvendelse af denne af Ministeren begjærede Sum. Jeg skal for at forklare dette Ændringsforslag nærmere med et Par Ord omtale Tilblivelsen og